

SCÉNÁŘ – JAN BRLICA

Jan Brlica se narodil 4. ledna 1952 na Bílé vodě na svátek Diany, což je pohanská bohyně lovu, a to jej provázelo od dětství až do dnes. Bílá voda je osada u Francovy Lhoty, která je vesnicí ve Zlínském kraji na hranici se Slovenskem. Pan Brlica je nejstarší z pěti sourozenců. Se svou rodinou bydlel v poměrně chudé domácnosti vedle rodiny své tety. Příběh jeho rodiny zásadně ovlivnilo zatčení a odvoz jeho tatínka do koncentračního tábora v Dachau v roce 1940. Jeho rodina byla příbuzná s rodinou kardinála Štěpána Trochty, což byl rodák z Francovy Lhoty a také vězeň v koncentračním táboře.

1:34:56: „No a náhoda tom dala, že kardinál Trochta byl v Buchenwaldu nebo v Mauthaus... Buchenwaldu v koncentráku a z tam byl potom převezen do koncentračního tábora Dachau. Koncentrační tábor Dachau byl postaven už v roce 1936, byl to první koncentrační tábor na světě a byl to pro německé komunisty a pro Němce postavený Hitlerovou stranou.“ 1:35:25

Tatínek pana Jana Brlici byl zatčen kvůli převádění lidí přes hranice. Jelikož byl lesníkem, velmi dobře znal zdejší terén.

1:41:17: „No a oni by ho těžko chytli, otca nekde, on by sa ztratil v nejakéj zahraniční jednotce vojenské, enomže oni ho chtěli chytit za každou cenu, no tak vzali dědu, mojeho dědu, otcového tatu, a vzkázali mu, že když sa sám nepřihlásí, že ho oběsija. No a on sa sám přihlásil na gestapo, no a oni dědu pustili pak no.“ 1:41:41

I přes hrůzy a riskování života pan Jan Brlica starší přežil a vrátil se domů. Pobyt v koncentračním táboře se ale podepsal na každém člověku a tatínek Jana Brlici nebyl výjimkou.

1:49:29: „Ve spánku furt, furt měl tu válku svoju, furt měl strach z návratu Němců, furt měl strach z války a z těchto, prostě ti lidi všeci, tihle lidi, co tímto peklem prošli, byli dycky už tím poznamenani.“ 01:49:42

Jan Brlica byl stejně jako jeho otec a dědeček lesníkem. Kromě toho je velice talentovaný řezbář a mezi jeho koníčky patří také včely. I přestože se nedostal na vysněnou školu, nikdy se nevzdal. Při začátku vyřezávání neměl žádné pořádné nářadí, jen kapesní nůž, ale i přes to vyřezával a velmi mu to šlo.

00:12:19: „A tehdy jsem u suseda uviděl, který sa vrátil ze zakopaného Polska a dovězl si popelník, takového orla vyřezávaného, a strašně sa mně to líbilo.“ 00:12:31

Jan Brlica je v řezbě velmi úspěšný, vyřezával svatého Jana Sarkandra pro papeže, dále také indiánský totem nebo sochu Radegasta a mnoho dalších věcí. Toto umění také předal svému synovi. Předtím než odjel na vojnu poznal svou budoucí ženu. Po vojně si ji vzal a mají spolu dva syny. Jeho život neovlivnily žádné historické události jako například

okupace sovětských vojsk, kdy do Československa vpadly armády pěti komunistických zemí, nebo Sametová revoluce, která byla 17. listopadu až 29. prosince roku 1989. Revoluce byla plná politických změn a vedla k pádu komunistického režimu. Až později ho ovlivnil rozpad Československa. Československo zaniklo po 74 letech od svého založení. Prvního ledna 1993 se Česká republika a Slovenská republika staly samostatnými subjekty. S rozpadem pan Jan Brřica velmi nesouhlasil.

01:19:57: „Tak to jsem vnímal špatně a vnímám to do dneška špatně. Myslím si, že to byla jedna z největších chyb, která sa tady v těchto dvůch státoch mohla stať.“ 01:20:02

Slova pana Brřici, která nás velice oslovila a motivovala byla:

00:55:50: „Děcka, nikdy nesmíte přemýšlet nad tím, že něco nejde, nebo že něco neumíte, nebo že to nezvládnete, to byste neudělali nic. To prostě sa do tého můžete zakúsnůt, pustit sa do čehokoliv.“ 00:56:01

Pan Jan Brřica žije stále se svou manželkou ve Francově Lhotě. Má pět vnoučat a nadále se věnuje vyřezávání, včelaření a myslivosti.